

عنوان مقاله:

نقش زبان شناسی تاریخی در کشف معانی رمزی و تحلیل محتوایی اسطوره

محل انتشار:

فصلنامه کاوش نامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 10، شماره 19 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

فرزاد قائمی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

مهدخت پورخالقی چترودی - دانشیار دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

بررسی های تاریخی (در زمانی) در زبان، دیدی تاریخی نسبت به تغییرات آن در طول زمان دارد. این تغییرات معمولاً نمودارهای مناسبی از پدیده انتقال فرهنگی جوامع در طول تاریخ است و نتایج بررسی این تغییرات، نقش مهمی در پیشرفت دانش انسان شناسی - به ویژه اسطوره شناسی و مردم شناسی - داشته است. نتایج مطالعات زبان شناختی، می تواند اطلاعات ارزنده ای را در اختیار اسطوره شناس قرار دهد تا برای تفسیر و کشف معانی رمزی اسطوره ها و اثبات فرضیه های خود، ابزارهای لازم را به دست آورد. در این جستار، ضمن پرداختن به ارتباط میان زبان و اسطوره در فرهنگ های بشری و ذکر آرای برخی نظریه پردازان و اسطوره شناسان نامی غرب در این باره، چند نمونه از بن مایه های اساطیری شاهنامه، از جمله کیومرث و جمشید، را به عنوان الگوی انسان و زوج نخستین، اسطوره جام جهان نما و ارتباط آن با واژه فروردین و ردیابی پدیده انتقال فرهنگی را در تغییرات معانی واژه کوی (و کیانیان)، انتخاب کرده، در جهت تلفیق زبان شناسی و نشانه شناسی اساطیری و برقراری ارتباط منطقی میان بافت زبانی و ویژگی های اسطوره شناختی مورد بررسی قرار داده و نشان داده ایم که یافته های بررسی های زبان شناختی تاریخی نقش عمده ای در کشف معانی و تحلیل محتوایی این اسطوره ها دارد.

کلمات کلیدی:

زبان شناسی تاریخی (در زمانی)، اسطوره، تحلیل محتوایی، جمشید، کیومرث، فروردین، کوی (کیانیان)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734534>

